

"opdracht voor de schrijfcursus, het begin van een nieuw verhaal"

Miepje Mestkever keek zorgelijk om zich heen. Haar roodomrande oogjes traanden van vermoeidheid. Haar dekschilden waren vaal, haar pootjes kreukelig en witverwassen. Ze had de hele dag gesopt en geboend en nòg was de lucht van haar broer Meindert niet verdwenen. En ze had hem nog zó gevraagd zich goed uit te schudden en goed zijn pootjes te vegeen eer hij gisterenmiddag binnenkwam. Daarna had ze zijn dekschilden grondig nat afgenomen, maar de lucht zat er nou eenmaal in hè, die vieze mestlucht, die ze zo was gaan verafschuwen sinds..., ja sinds wanneer eigenlijk? Ze wist het niet meer. Het was er ingeslopen en steeds erger geworden. Bijna niemand kwam meer op bezoek, behalve haar goedige broer, die voor haar alles over had, zelfs al ging het helemaal tegen zijn natuur in. En natuurlijk Martha Mier, die was zelf ook zo'n reinheidsfreak. Verder kwam er niemand meer op haar verjaardag. Martha had als cadeautje een borstel en zeep meegebracht. Die wist wel wat ze kon gebruiken. Maar Meindert, de goedzak, kwam aan met een zakje konijnenkeutels. 'Die wil je toch wel zus, konijnen eten alleen maar planten, en ze ruiken dan ook erg lekker en zijn heel handig rond...'

Vóórdat hij dit kon gaan demonstreren had ze hem snel naar buiten geloodst, waar hij ze kon uitstrooien tussen de petunia's. Martha stond klaar met de borstel en zeep toen hij het huisje van Miepje weer wilde betreden. Ja Martha, die wist wat een reine kever toekwam.

Na grondig gereinigd te zijn, ging Meindert wat onwennig zitten tegen de kastanje die hem aangeboden werd. Miepje wist dat hij liever een forse keutel had gehad, die waren lekker zacht en daar kon je je zo heerlijk tegen schurken. Maar Miepje was dat stadium allang voorbij. Ze ijsde van al die uitwerpselen en dat was de reden dat ze best een beetje eenzaam werd, want behalve haar broer Meindert was er niemand van haar familie die haar reinigingsrituelen wilde ondergaan en er kwam dus verder niemand op haar verjaardag. Ja Martha, maar die kon alleen maar over soppen en boenen praten en eigenlijk was Miepje een vrolijke kever met een brede belangstelling. De beperkingen, die ze zich zelf oplegde, knaagden aan haar. Ze verstikten haar, maar ze kon niet onder haar zelfbedachte regime uit. Meindert leek dat te begrijpen, vandaar dat hij gewillig haar poetsbeurten onderging.